

GORÉ SRCA.

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI.

ZAGREB, 12. KOLOVOZA 1951.

BROJ 33.

UČITELJEVI APOSTOLI

U knjigama Kraljeva u Starom Zavjetu govori se o »Sinovima proroka. To su bili prijatelji i učenici Ilike i Elizeja, koji su s njima jednako misili. Evangelije nas izvješćuju o učenicima Ivanovim. Pod njima se razumije, da je Preteča Gospodinov okyo seba sakupljao mlađice i muževe, koje je poticao i naveo na sveti način života. A možda ih je izobrazio i sa propovjednicke pokore. U tom je nastojevao primjer židovskih pismozanaca, koji su se jeko ponosili s krugom svojih nadarenih i znanje željnih učenika. Oni su od njih naučili tankočitost i preprečnost u pravnim i zakonskim pitanjima.

Isto tako vidimo u najužoj okolini Bogočovjeka u godinama Njegova naučavanja dvanasta učenika, koje On zove »Apostolima«. S njima je jeo i pio. S njima vodio posebne razgovore. Njima je tumačio tajne i nejasne riječi, koje nije poteo razum. Oni su bili rjenica oka Njegova t. j. Njegove ljubavi i brige. Veliku im je zadala namjerenje. Oni treba da svjedoče pred narodima i plemenima ono, što su vldjeli i čuli. On će im dati moć i dostojanstvo i poslati ih u svijet, kogakor učitelje božanske istine, djetelje Sakramenta i nositelje crkvene vlasti.

Nije to bila mala zadada: otkinuti ovu dvanastoricu iz židovskoga tla i presaditi u kraljevstvo Novoga Zavjeta. Bili su odrasli, a nisu više bili dječa. Ili su kći u njihovi zemljaci putem zemaljskih mesijanskih nada i podlegli su mnogobrojnim židovskim predrasudama.

Cinilo im se nemogućim i nevjerojatnim, da se može osnovati veliki kraljevstvo, koje bi obuhvalalo cijeli svijet, i kojega bi osnovao silan promišljeni duh i sastavila neobično jaka snaga. I to još da postoji stotinama godina. Doista se takovo što još nije uspjelo u povijesti. Kad je umro Aleksandar Veliki, potukli se na njegovu grobu njegovlji vojskovode, koje je on još na samrti držao na okupu, i raskomadali njegovo silno carstvo. A sada su ovi slabici Apostoli imali osnovati svjetsko kraljevstvo Kristovu.

Učenici, filozofi, vojskovode mogu okyo sebe okupljati učenike. Ali ne mogu nikoga naći, koji bi sebi prisvojio misao i tajne njihovu duhu i poslige ih nadoknadio. Nijedan ugojitelj nije još imao među svojim gojencima nijednoga, za koga bi mogao ustvrditi, da je duh njegova duha i srce njegova srca. Pa i to baš nije bilo, da bi neki otac ovjekovječio svoj odlični duh u svojoj djeti i unucima. Iskustvo to ne potvrđuje. A to baš čini Bogočovjak. On hoće da apostoli budu baštinci Njegova duha i Njegova srca. I On hoće da to budu ona-dvanastorica,

koje je odabrao iz sredine širokih slojeva običnih i prosvjetnih ljudi. Sa slabima hoće izvesti velika djela. Niti potpune tri godine ne stoje Učitelju na raspolaganje u tu svrhu. Od one tri godine svoga javnoga djelovanja mnogo je sati i dana upotrijebio u druge svrhe.

Pa i poznавanje Spasiteljeve su Apostoli sasvim drukčije shvatili, nego li je On htio. Rekao im je: »Podite sa mnom, učiniti ču vas riberama ljudi« (Mt. 4. 19). A oni su misili, da je On onaj, koga je Ivan slavio kao isčekivanje Izraela i da će takav kupiti oko sebe učenike, koji će s njim raditi. Ali nisu shvatili, da je On Bog ili su o tomu imali neki nejasan pojam i slabu, tek neku slutnju. Oni su držali kao i drugi Židovi, da je On sin Josipov. Ako je On Mesija i postane kralj izraelski, onda su si oni proricali slijajna mjesta u Njegovu kraljevstvu.

Apostoli su slišali nauku Učiteljevu. Gledali su mnogobrojnu čudesnu. I oni su zbog toga bili duboko zahvaljeni kog i drugi narođ. Misili su da je u tom Covicu dolsta nešto izvanredno i nadljudsko. Nijedan prorok Staroga Zavjeta nije Ga doštag. On je bio nedostiziv. I zato je njima sve jasnije postajalo, da je On više nego običan čovjek.

Spasitelj nije dao, da Ga odmah upoznaju kao Sina Božjega. On nije htio nikakovih preskakivanja ni u čemu. On hvali, obraduje, potiče, kori, ispravlja, prijeti. Ukratko On obrazuje duh svojih učenika i priravljaju njihovo srce da prime pravu, potpunu vjeru.

Umnožio je najprije čudesnim načinom kruh na Genezaretskom jezeru, a onda je tek navljetio u Sinagogu u Kafarnaumu, da od Boga dolazi i da će svoje tijelo i krv dati ljudskoj duši za hrgnu. A mnoštvo, koje Ga je dan prije htjelo učiniti kraljem, pada poslije tog Njegova obecanja u uzbuđenju i smetenost. Njima je taj govor tvrd i neshvatljiv. Oni hoće da se s Njima zbgog toga prepriču. A kad Spasitelj ostaje čvrst i nepokolebitivo kod svojih riječi, odvraćaju se od Njega i ostavljaju Ga Sv. Pismo izvješćuju, da je Krist govorio: »Ja sam kruh živ, koji sam s neba sišao. Ako tko jede od ovoga kruha, živjet će do vječnosti; i kruh, koji fu je dati, tijelo je moje za život svijeta...« Ovo reče, kad je ulio u zbornici, u Kafarnaumu. Tada mnogi od učenika Njegovih, kad su to čuli, rekose: Tvrd je ovu govor, i tko ga može slušati. Otada mnogi od Njegovih učenika otušiše, i nisu više išli s Njime. Tada reče dvanastorici: Ne čete li i vi da odlide? Odgovori Mu Simon Petar: Gospodine, kome ćemo ići? Ti imaš riječi vječnoga života. I mi smo vjerovali i znademo, da si Ti Svetac Božji! (Iv. 6, 49-70).

Ovo je bio dan velike kušnje za Apostole. Sto će dakle učiniti. Hoće li Učitelju vjerovati ili Mu odreći vjeri i od Njega se udaljiti. I oni se odlučiše za Učitelja riječima: »Gospodine, kome ćemo ići? Ti imaš riječi vječnoga života. I mi smo vjerovali i znademo, da si Ti Svetac Božji!«

DJELOVANJE KRŠĆANSKOG UFANJA

Kršćansko ufanje u vječno blaženstvo ulijeva hrabrost i hravnost u izvršivanju božanskih zapovijedi i u težnji za kršćanskim savršenstvom. Strah ima svojstvo, da stope srce, prijeđe djetinjstvo duha, pa čak količi tjelesne potkrete. Nada, koja duši daje poletu, ima protivno djelovanje. Odusevljava nas za dobra, za kojima težimo te u njima iakočomo, kao na krimlju letimo, a djejuju i na tjelesne sile, da lako služe za vječnu svrnu. To uči svakidašnje istrušnivo. Ništa nam ne daje više poticaja za velike stvari, nego jaka nada. Nada za dobitkom tjelesnog trgovca na uzbrukano more, gdje preko vjetru i valovima. U nadi za pobjedom svoga vojnuka u pogubnu bitku. Želja i naša za znamenjem, bogatom žetvom potiče učenjaka, seljaka, da podnose svakojake patnje. Ako dokle očekivanje zemaljskih dobara ima toliku snagu, neće li u nado u vječna i neizmjerena dobra imati snage, da nas odusevi za ispunjenje božanskih zapovijedi, i da nas osposobi, da podnesemo sve i žrtvujemo sve u težnji za savršenstvom? To nema veliko povjerenje u Boga, neka napusti nádu, da ne napredovati u kreposti.

U povijesti franjevačkog reda čita se o jednom mladom redovniku uglednog roda, da je s vremenom zapao u mlačost i napokon odlučio, da radi strogo samostanskog života svuće redovničko odjelje. Tada vidi u snu sv. Franju i sv. Antunu, kako u društvu drugih redovnika i u sjajnom odjelu uvode jednog umrlog braću u nebo. Kad se izata probudio, osjetio je da se savsim promjenio. Potpuno je nestalo nesklonosti prema strogim pravilima i pokoru. Težnja i náda za jednokratno srećom obuzela mu je dušu. Odsad mu je bilo statlak: mrivenje, poslušnost, samota i molitva. I na njemu se eto očitovalo, da ništa ne potice toliko da savršena djela, koliko čvrsta i tiva náda.

Kršćansko ufanje pruža našljale čovjeku utjehu i rados. Sv. apostol Pavao piše Rimljanicima: Budite veseli u nádi i u Poslanici na Hebreje: da ćemo imati jaku utjehu mi, koji smo se prihvatali náde. Ništa tudo, da náda u vječna dobra pruža toliko utjehu, kad nam već náda u vremenska dobra prisprijava najveću utjehu. Bolesnik na svom painičkom krevetu čuti utjehu, kad ponosi, da mu se vráti zdravlje. Kaznenjeli se u svajnjim okovima veseli, kad se sjeti, da će skoro biti pušten na slobodu. Zato još je većim pravom pjeva Prorok: Neka se vesele sví, koji se utaju u Te Gospodin! Sv. Augustin dobro opäza: Sada imamo da radimo, pod če kasnije doći. Alli radi nade trud postaje ugadan i razveseljuje srce. Kad su upitali nekog poboljšeg putinjaka, kako može da bude kraj svog strogo života tako vesel, odgovor: Mali jedan otvor u mojoj deljini gore, kroz koji vidi dim nebo, zasladiju mi sve.

Kršćansko ufanje daje napokon sugu, da lako podnosimo patnje svake ruke. Nikad se jasnije ne opaža slabost ljudske naravi, nego li ušed patnja, osobito ako su teške, bilo što ih je mnogo, bilo što dugi traju ili su opasne za život. Tu treba velike snage, da im ne podlegnemo, a takovu snagu daje kršćansko ufanje. Ono nam daje sreću, hrabri nam i odgovni svaku tugu. Náme je plao: Dok s Kristom trpimo, s Njim ćemo biti i proslavljeni. Trpiću naša sadašnjega vremena niješu ništa prema slavi, koja će se objaviti u bliskoj budućnosti.

Ta je náda jačala muženike, da su mogli sve muke hrabro podnijeti. S tom nadom je jačala majska Matko bježala svoje sinove, dok su umirali. Tu nadu je stavio Krist u srce sv. Stjepana, kad je imao da za Njega podnesu smrt: Vidim nebo otvoreno i latus a desne Bogu.

Pogledaj, Gospodine, na svej zavjet i duše ubogih svojih ne zapasti se kraja. Ustanji, Gospodine, i sudi moju pravdu, i ne saborav vrapaj onih, koji Tebe ištu... (Ps. 73, 29).
Tr Uzročno dočinje te, Mise

ASSUMPTA

(Uz prvu dogmatiziranu Veliku Gospu)

I.

Ko ajman bliser na suncu vatreng svoda
Zaplamala divna u Svetoj Godini spase
Dogma Asumpte, nebeskog Kraljice
kora

I Bogo-Majke, Djeve i Zvijezde mora,

II.

Dívna su bila čudesa Godine Svetе,
Dragulje gledale oči ljudskega roda;
All bez takmaca stoji náma dogma
Asumpte

Ko ajman bliser na sunču vatreng
svoda.

III.

Cekasmo svi je napetom dušom ko
djeca,
Vaplismo za njom žarko, iz punoga
glasa.

I ne bi srca radosti kraja, kad ona

Zaplamala divna u Svetoj Godini spase

IV.

I vidišli Krst, Petroe lađe kormilar
Studenog prvog — vječnost upamtiti
ga mora —
Otvara usta i — gledaj, kralj Audi:

Dogma Asumpte, nebeskog Kraljice
kora.

V.

Zadnja Sreća Pape, bliskupa i klera,
Vjernika sviju — častav mještanog
tjela,

I neba: andela, cijelog svetinskog zabora
I Bogo-Majke, Djeve i Zvijezde
mora...

Časovi sreće

Treba stvoriti oči Pogledati istinu u lice. Upozнати nepromjenjive uvjete zemaljskog života i njihovu vruću nudiš. Tjelesno i duhovno životnu podlogu. Njihove časovite promjenjivosti i bare. Sve je to potrebno, ako ne smo, da putujemo životnom stazom odjeli svog vijek kao neiskusna i sajarsku rasploženu mladost, koju uviđek očekuje promjene svoga udesa. I nuda se, da će je jednoga dana optokliti sreća. I to tolika i takova sreća, da se je ne može naći do konca svojih zemaljskih dana. Ona će im aduziti sve vremenske brije i muke. Ona će im kao svemirski kralj udovoljiti sa smjeljkom svim glasnim i tajnim željama. Ona će velikodušno i obilno nasiti i one, koji im se približe s licom gladnjim sreće.

Tko život ipak bude požna, tko je već mnoge godine proputovao tamnim njezivim virovima, taj se ne može više željeti ni nadati nekim beskončnim očekivanjima. Iskusni ljudi svujim životnim doživljajima stavljuju čednije razlike u budućnost. Oni znaju, da žudstva sreće ne dozazi iznenada, kao zgoditina na lutriji. Nju se suzreće rdeće, pokladito, kada ono sunce u vrijeme oblačnosti i olujnih dana. Sreća nije čudesno i neocirkavano preveći vjet.

Ziveti je vremena prozračna, nezabavna stvar. Njega treba shvatiti sasvim trijekom, ako ga se hoće pravo speznati, barem nešto uhvatiti od njegova srećne blaga. Isuće se laže padne in najveća neka njezove nadane blaženosti. Ako idemo i čezemo na srećom, ne smijemo puštiti da nam nači oči tumjeraju po daljinama bez obave. Moramo cedati na put, kolim idemo tako kada do bosonog koracamo. Moramo naime pariti na sve silinke, koje su rastresene i vire nevidljivo, između prasine i kamena. Moramo pokucati prezane na putu na svaki sivi kamenčić, ne blisno ili fali leku zlatne sreće.

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Moramo se oducići od ovakvih djetinjnih sanja, jer one vode samo u zavaravanje i dosadu života. Život nisu skokovi i sreća nije njegova nevidljiva praktika. One je dođube uvjek bližu nas, dokle god dišemo, ali ona sa svojom košarom prolazi mimo nas. Ona nam se daje s majčinskom oprezošću i u određeno vrijeme, da nas okrije i u ravnim i ne da nas učini obljesnim.

Naju sreća u životu sastoji se u izjedinim kratkim časovima. A ti su časovi obavijeni u trud i muku. Mnogi se i ne smaju da tog neugodnog oklopa osteboditi, jer po njihovu mišljenju radi i napori u svajanju nemaju niti zajedničko sa srećom. To je glavna zabilježba svih levara sreće, da oni sve očekuju od budućnosti, a niti od sadašnjosti mukom oblinog žara. Take protuteči jednici životova sreća su svim malim srećama, koje su im se u njima pružale.

Ljudi se žele osloboditi sadašnjeg životnog položaja punog napora. I brojate, kad će im nastepiti koji kafi između dan. Takođe gube veliki dio sadašnjosti i njegova tajnom srećom. Radnik bilo koja sreću, sam si odbija poljevici životu, ako svoli posao bude volje vrati i mali samu na veterani edmor i najbitniji blagdan. Zarucnicu, koji sa žestokim neusprivođenim isčeju svoje vjenčanje; mladi, koji češće za muškovenom dobom; starci, koji sa žašenjem misli na mladenčko dobro; Šema, koja bi htjela da inače muškarčke vlastištvo; čovjek, koji si želi darove, koje ne posjeduje — ti svih uprepaščuju svoju sreću, sa kojom bi trebali pružiti svoju ruku i zagrabiti je. Ljudska se narav prije svega treba da smasti na sadašnjicu.

„Najveća sreća što je ima, jest sreća: nijope postojati. Ono, što čovjek čini njezino bivstvovanje podnosišim, ono, što mu daje, da ravnodušno podnosiš strahovitu, nuždu i svima vrst nejednostosti, to je svima urođena sreća sa moga postojanja. Najveća je naime

Svrha ljudskih čing

Ljudski čin je samo onda čudoredno dobar, ako je kod njega sve dobro: sam predmet, okolnosti i svrha. Može biti i predmet dobar i okolnosti dobar, ali je svrha zla, pa je čin ipak zao. Pomoći drugomu je dobra stvar. Pomoći mu, kada je u skrannoj bijedi, dobra je okolnost. Ali pomoći mu u skrannoj bijedi, da ga se time potkupe za krivo svjedočanstvo na sudu, zla je svrha, pa je prema tome i sav čin zao. To znaci: ako je samo nešto kod čina zlo, već je i sam čin sav zao.

Na svrhu zbog koje se čin izvodi, treba naročito paziti. Imu naime predmeta, koji su sami po sebi neodređeni, t.j. ni dobri ni zli, ali po svrši postaju dobiti ili zli. Pjevanje samo po sebi nije ni dobro ni zlo, nego neto neodređeno. Pjevanje Bogu na slavu je dobro, dobar čin, jer je svrha dobra. A pjevanje s tom svrhom, da se drugoga izražava, vrijeda i ponizuje, je zao čin, jer je svrha zla. Skolovati dobru djevojku, je u sebi dobra stvar, ali skolovati je i pomagati, da je time preoblikuje i zavede na nečiće grijeh sreća, zato je sreća, pa je i čitav

Dobrom djelu dobra svrha još poveća dobrotu. Pomoći drugomu Bogu za ljubav, da se ga izbavi iz bijede i taj čin užeti ujedno kao zadovoljstvuza svoje grijeha, vrlo je dobar čin, jer se u njemu nalazi trostrukota dobra. Prvo je dobro — izbijanje bijednje iz bijede. Drugo je dobro, što je time probudjen čin ljubavi prema Bogu. Treće je dobro, što je dobrobiti mistične za zadovoljstvo za svoje grijehi. Kako plemenita svrha oplemenjuje čin i čini ga zaslužnim pred Bogom i pred ljudima!

Kod za predmeta da svrha još povjećaje zloci čine. Ukrasti tuđi novac je zla stvar. Ukrasti tuđi novac, da se njime vidi kasnije opija i živi raskalskim životom, to je zla sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

Mi ne cemo nači na sreću na jednom jedinstvenom mještiju naramilana na jednu kralj, nego čemo nalažati ovde ondje po kojo stoji komad. To je upravo ono što je moguć neuspravljanjem žudima odbojno, koji sreću traže. Oni se ne zadovoljavaju sa čednim dijelom sreće, nego bi je cijelo htjeli imati nadjeđupamt. Oni ne bi htjeli da je mirno traže na zapršenim svagradnjim putevima. Oti se da sreća, pa kradu dodjele novo zlo: neumjerenošću pokušati. Oti se da otkriju veliki njezin načaj, da sav svijet prestom na njih pokazuje i zavidno govor: Gledate ove srećin!

XIII. NEDJELJA PO BUHOVIMA

12. kolovoza 1951.

U današnjem sv. Evandželiju (Luka 17, 11-19) čitamo, kako je Isus izjedno došet gubavac rekvati im, neka se ihu pokazati svećenicima. Na putu su se očistili i jedan od njih, Samaritanac, vratio se i zahvalio Isusu. Isus je prekorio ostale, što se ne povratiti i ne zahvaliti Bogu, nego same ovaj tudinac.

1. Gubavac je silika grčeniku. Grješnik oklukuje dušu, kvarci joj svu dobru nagrnu, otima joj lopjetu i čistotu, i čini je ružnog, nakaznim i ogromnom. U pakao. Zato je grešnik sam svoj neprijačelj. A bližnjemu ikodi grčenik svojom lakoćom, pohotom, srdžibom, oholodju i drugim porocenjem, a zim prijateljom kuži sve oko sebe. Prvi gubavac je neprijačelj Božji, jer se diže protiv Njega i Njegove volje. Grješnik je dokle veliko zlo, pogibeljno duši i ogavljaju, nego li je guba na tijelu. Zato moramo nastojati, da se što prije očistimo od grjeha i da pazimo, da se u više ne povratimo.

2. Deset gubavaca tražilo je Isusa u želji za ozdravljenjem, i imalo je veliku vjeru u Njegovu moć, da ih i čudom može ozdraviti. Da li mi kao grčenici toliko težimo za ozdravljenjem? Ili odlačemo dane, tjeđne i mjesecne, te ne marimo da se odbi grješnik očistimo. Kad odbiješ iši padni u kakav pogibelj za zdravlje, hrlis liječniku, ne pišas se troški ni žrtve, samo da te oslobođi. A za zdravlje duše, o kom oviši vječni život, tako malo mari?

3. Idite i pokazite se svećenicima. Ovi su ih nakon pregleda proglašivali zdravima. Ovim riječima upućuje Isus nas grčenike u svećenicu Novog Zavjeta, da mu pokazuju i ispovaljivaju svoje grjehe, da nas od njih odište i proglaši zdravima i čistima. Poslušajmo Isusa i idimo brzo svećeniku, da se riješimo svoje duševne gube.

4. Vratilo se sam jedan, da se zahvali i to Samaritanac, a drugi su otišli. Takav je bio stvor. Često puti se rodaci, zemljaci i susjedi pokazuju našim vlastnjima, sa dozadivinom, tudinici, koji nas ne liči, i koji su od nas malo primili, mnogo nam zahvaljuju. Ne brojimo se među nezahvalnikima! Svaka je zahvalna nova pravila i daje pravo na novu moću.

NA OVOGODIŠNjem SASTANKU predstavnika internacionalne katoličke organizacije akademata „Pax Romana“ sudjeluje preko 300 delegata iz skoro svih zemalja svijeta. Glavna tema, o kojoj se raspravlja, glasi ovako:

Mali i akademski život.

UZNESENJE MARIJINO KOD HRVATA

Iako hrvatski narod spada među male narode, ipak u štovanju Uznesenja Bl. Djevice Marije na nebo spada među najveće katoličke narode svijeta. Još prije nego je svetkovina Uznesenja Marijina postala općina i zapovjednik blagdanom katoličke Crkve, hrvatski ju je narod svetkovao kao svog posebnog blagdan. Pri njegovu dolasku u sadarsku domovinu, primorski su krajani priznавali vlast istočnoga rimskog cara. U istočnom pak carstvu Hrvanje Uznesenja Marijina počelo je u 6. stoljeću, a postilo je općim za cca. Mauricijem (582.-602.), dok je u zapadnom carstvu uvedeno u Rimu za Pape Šeržija L (607.-701.), odakle je prešlo na ostale zemlje. Prema tomu, Hrvati su prigrijvanjem krištanstva u 7. i 8. stoljeću prigli i ovu istinu o Uznesenju Marijiniu i bogoslužjuje je štovati.

Nadalje, već u prva vremena ima u hrvatskim krajevinama više znamenitih crkava, koje su bile posvećene Uznesenju Majke Božje na nebo. Tako u 8. stoljeću imamo stolne crkve u Počepu i Fulli u Istri, u 7. st. imamo stolnu crkvu u Splitu i Dalmaciji, u 11. st. stolne crkve u Zagrebu, Senju, Krku i Rabu, pa kasnije u Hvaru i Dubrovniku. Ako uzmemmo u obzir, da se je blagdan Površtvitelja i Naslovnika stolne crkve slavio u cijeloj biskupiji, onda je jasno, da je još od prvih vremena vredna hrvatskog naroda slavila

Sv. KLARA

Dok je majka još nosila, čula je u molitvi gospa, da će roditi svjetiljko, koje će rasplijati mnoge imane. Zato, kad se rodila u Asuzu 16. srpnja 1194., dala joj je име Klara, što znači Svetiljka. Rodila se sa smješkom. Kao dijete nikađa nije plakala. Cuvala je suze, da ih ih pred nogama raspetog Spasitelja.

Od rana se posvetila Bogu. Kad se pojavit, gledao je velikoga Kralja, srasao je Franjo Asiški, povjerila se njegovu vodstvu. Na Cvjetnju 18. ožujka 1212. obukla je najvećenje haljine i zavjedivu ostavila roditeljsku kuću. U crkvi sv. Marije Andrejske serafika otac Franjo pred svojin redovnicima odrezao joj je kosa, obukao u grubo redovničko odjelo i odveo u samostan Benediktinski. Tako je bio poloden temelj drugoga franjevackoga reda, reda siromašnih gospoda — Klariša.

Uzalud se roditelji milom i silom namisljali izvruci Klariju iz samostana. Dva tjedna tira pogebjala je od kuće u samostan i Klarija sestra Agneza Ljutić radići budiši su je i siliom bijeli odvuci iz samostana, ali im nije uspjelo. Asiški biskup je na molbu sv. Franje odredio za sestre samostan kod crkve Sv. Damjana, koji je tako postao kardinalski kipovič Klariša. Oko sv. Klare skupilo se mnogo djevica sa svih strana. Sv. Franjo je izabrao za glavaricu sv. Klari. Ona je vršila 42 godine tu službu kao dubovna majka svoje djece Sv. Franjo je sastavio i pravila toga reda, zajedno s kardinalom Hugoškom kančijom papom Grigurom IX., a potvrdio ih je Innocent IV.

Središte Svetičina života bio je Spašitelj u presvetoj Euharistiji. Tu je najveća vremena proboravala. Poznato je buduće oslobodenje samostana sv. Damjana. Kad su na njavallu Saracevi, uzeo je sv. Klara kustodiju (posudu, u kojoj se čuvaju sv. Hostije) i pošla na vrata prema plačkašima. Čim su joj ugledali, razbjezdili su se na sve strane. Ova se kustodija čuva još i danas. Sv. Klara i slike s njom u ruci.

Duša sv. Klare bila je uvjek zaokupljena razmatranjem Muke Isusove. Nepristano je pratila Isusa u Njegovim ponosnjima, dijelila je Njegove suke, osjećala se približenom na pobjednički Kriz i ubrzo plodove od gorjelice. Njegove smrti. Jedne godine na Veliki Ćetvrtak u večer zrog tješkobe Isusove u Getsemansku palu je u ekstazi (zanos) i tako ostala dva dana. Duge teške bolesti podnosiši je radosno, sretno, da je na Krizu s Raspetim Otkupiteljem.

Godine 1253. pogorjalo se njezino zavjetništvo. Papa Innocent IV. posjetio ju je dva puta i dao joj potpuno optuženje. Kroz 11. godinu nje više mogla primati hrane, osim sv. Primitici. Savzala

je sestre i blagoslovila ih. Pojavila se blazena Geaga u pruzaju Djevcu i pozvala sv. Klaru, da je slijedi. Miris je ispunio čelija: Klara je se smiješkom lepušila svoju veliku dušu 11. kolovoza 1253. Papa Innocent IV. htio je, da se odmah čita sv. Misu Djevica u čast sv. Klare, ali je na savjet biskupa iz Ostije pogostio, da se čita sv. Misu počkojini. Papa Aleksandar IV. proglašio ju je svetom 26. rujna 1255.

Mgr. FULTON J. SHEEN, nacionalni direktor družbe za propagandu vjeđe u Srednjemjesečnoj Američkoj Državama, imenovan je nastoljivim biskupom Cesara i pomoćnim biskupom newyorskog kardinala nadbiskupa. Mgr. Sheen je najpopularniji svećenik u SAD-ima i recuna se, da on godišnje prati oko milijun plesama, u kojima ljudi trate od njega savjetne u raznim, ponajviše vjerskim pitanjima. Samo u pitanjima bračka se računa, da prima preštećno 50 pismata na dan, i u svim pismima on uvijek odgovara osobno. Mgr. Sheen je u zadnji 20 godina napravio se knjiga, koja su sve dovjedile neobliknu veliku nakladu. Njegova djelatnost je naročito bila uspješna na polju konverzija (obraćenja). Među obraćenima, koji su prigrli katoličezam njezinim djelovanjem, nalaze se i ugledne osobe američkog javnog života, kao npr. glasovita književnica i naročito autorka Clare Booth, direktor ista "Daily Worker". Louis Budenz te poznatu violinistu Fritz Kreisler. Mgr. Sheen je neuromoran u radu, vrlo često nema vremena ni je zelo tako, da mu često puste prode dan, kada je šalica milječića i komad prženoga krucha jedna hrana, koja preko dana uzmre.

Između ostalih njegovih doživljaja u radu za dobro duša prikupljaje se i ovaj: Jednog dana, pošto je mgr. Sheen održao neku konferenciju, prisustvujem k njemu same djevojku i reče: "Vaša je vjera duga, dosadno ponazorjana. Iz dana u dan ponavljate latne molitve, tako da one subje svaki smiljaju. Mgr. Sheen pogleda čovjeka, koji je djevojku pratio, i upita je: "Tko je ovaj čovjek?" Djevojka odgovara: "Moj zarunčnik." "Je li Vam danas rekao, da Vam voli?" "Da; a što s time hocete?" "A je li Vam isto tako rekao, jučer, prekucjer i ostalih dana?" "Da," odgovori djevojka. "Sve to nema nikadivog smisla," odgovori mgr. Sheen. "To je samo dozadno ponavljanje." Svakog dana sluhaju istu stvar, to ipak došće. Niže prešlo mnogo vremena i ova djevojka prešla na katoličku vjeru. Mgr. Sheen je 11. lipnja posvećen za biskupa u Rimu.

Misija enciklika
PAPE PIJE XII.

11

Posao koji treba vršiti

Potrebno je imati na pameti ono, što smo već rekli. Naime, da ono, što se još na ovome polju ima učiniti, zahvaljuju, bez sumnje, ogroman rad i veliki broj mislona. Napomenjeno, da naša braća, koja sjede u timima i u sjeni smrti (Ps. 106, 10), predstavljaju ogromno mnogo, koje dostiže miljardu ljudi. Radi toga uči vjek sljedimo usdrni udzad iz srca Juhilemog Isusa: »I druge ovce Imam, koje nisu ovog ovčnjaka, i one mi valja dovesti i čuć će gaj moj i bit će jedno stadio i jedan pastir.» (Iv. 10, 16).

Ima pastira, kao što vam je postovana braća, dobro poznato, koji bi bijeli odvesti ovce iz ovog jednog ovčnjaka, i ove jedne huke spase. Poznato vam je, kako ova pogibelj postaje uvjet sv. veća. Radi toga gledajući pred Bogom ovu beskrajno mislionicu, hudič, koji još ne pozna istinu Evandželja, očećamo svu neodoljnost i svu potrebu promicanja napornog djela apostola i spoznajom, kako je Name upućena opomena Proroka: »Vi bih prestanak, da ti dizi kroz trbu ovog glas!» (Is. 58, 1).

Na poseban način prepričavamo Bogu smjernim molitvama unutarnje mlađe latinske Amerike, znači, koje im više manje otvorene pogibelji i zapreke prljete od strane protukatoličkih sekt.

Misija

Na ovom mjestu treba da ukratko ponovimo načela i smjernice, kojima se mora upravljati mislonska djelatnost, kako bi rad mislona bilo uvijek sve uspješniji i kako njedna kapila njebova znoja i njihove krvi ne bi bila izgubljena.

Na prvom mjestu treba shvatiti, da je na vrlo velik i izvrsen zadatak pozvan onaj, koji se po nebeskom nadahnutu osjeća pozvan, da na dalekim misljimskim krajevima načuva istinu Evandželja i kršćanske kreplosti. On u stvari posvećen je Bogu i živi da bi se Kraljevstvo Božje proširilo sve do krajnjih granica zemlje. On ne traži svoje stvari, nego stvari Kristove (Fil. 3,21); On na kraju posebno načinom može se sebe primijeniti onu lijepu misiju Apostola naroda: »Mi smo dakle poslanici mještja Krista.» (2. Kol. 2,20). »U istiju istinu, živimo, ali se ne borimo po tijelu, (2. Kor. 10,3). »Slabima sam bilo slab, da slabje priblijem.» (1. Kor. 9, 22). Mislonar treba da smatra drugom domovnjom onu zemlju, kojoj donosi svjetlost Evandželja. On tu zemlju treba da ljubi dužnom ljubavlju. Prema tome on ne smije tražiti zemaljske nagrade, niti smije tražiti u toj novoj domovini bilo što za svoj narod, odakle je potekao. Ni za svoju redovničku družulu on ne smije ništa tražiti. On ponajprije treba da trudi spas dječaka. On zaista mora svu redovničku družbu ljubiti svesdomljom ljubavlju. Prema tome on ne smije tražiti zemaljske nagrade, niti smije tražiti u toj novoj domovini bilo što za svoj narod, odakle je potekao.

Ni za svoju redovničku družulu on ne smije ništa tražiti. On ponajprije treba da se uposte u poznavanje tehničkih i gospodarskih nauaka, koje će im znatići biti od velike koristi u misljima. On mora biti upoznati jezikom, posebno onem, koji će im na njihovom mjestu biti potreban te da se u zemljama mislana razumiju u medicini, poljoprivredi, etnografiju, povijesti, zemljopis i druge srođne znanosti.

Nužno je osim toga, da se naša mislona naša u domovinu, teže usavremiti u kreplostima i što boljem uporavljaju crkvene načine. Oni mosteri treba da se upote u poznavanje tehničkih i gospodarskih nauaka, koje će im znatići biti od velike koristi u misljima. On mora biti upoznati jezikom, posebno onem, koji će im na njihovom mjestu biti potreban te da se u zemljama mislana razumiju u medicini, poljoprivredi, etnografiju, povijesti, zemljopis i druge srođne znanosti.

— U KELIN je održan kongres nježimskih katoličkih nakladnika i knjižara. Kongres je raspravljao o temi: »Katolička knjiga u današnjem vremenu». Na kongresu je osnovan nježimski društvo katoličke knjige. Kongres je prisustvovao i kenski nadbiskup kardinal mgr. Frings.

I sada, kad je ta istina proglašena u celom svijetu, zar nije za hrvatski narod utjeha i radost, da je u nju vjeroval i posebno joj stavljanje laskavije i sasopisima,

HRVATSKA MISA MARIJINA UZNESENJA

(Nastavak)

Marijina pobožnost ne smije da vodi u slatko sanjenje, pa i o blagdanu Marijina Uznesenja čeznemo za nebom, ali u boriči se na zemlji. Marija je naša Majka, ali i naša Učiteljica i predvodnica u boju između dobra i zla. »Veliki znak« je zastava borbe i krote pobjede. S pravom sv. Crkva veliča Mariju, da je Ona pobijedila svu krivovjerja. Zato je u Poslanici na blagdan Velike Gospe odabran odometar iz Judeje povijesti.

CITANJE KNJIGE JUDITINE (13, 22-50; 15, 10): »Gospodin Te je blagoslovio svojom jakosću, jer je po Tebi unistio naše nepristojstvo. Ti si, Kćer! Gospodjina Boga Svetišnjega bla-goslovio, više od svih žena na zemlji. Blagoslovio te je Gospodin, koji je stvorio ne i zemlju, koji je vodo Tebe, da odrubis javu vodi nepristojatelja naših. Jer je On danas tako uzvao Tvoje ime, da ne nikada hvala Tvoja izlesnuti će usta ljudi, koji se budu spominjali Štete Gospodnje do vijeka. Za njih nijes! Ti paradi tleskove i nevolje naroda svojeg žalila životu evojega, nego si odvratila propast pred lice Boga našeg. Ti si slava Jeruzalema, Ti radost Izraela. Ti fast naroda našeg!«

Kao što je ta sveta i junačka žena odrubila glavu oholom i razbludnom Holofernu, tako je i Marija zgasila glavu paklenom zmaju. Učinila je To Gospodnjom silom odmah u času svog bezgrešnog Začeća, pa onda pod Križem, kad je za nas izrvatova »život« svojega života, a končano u času svoga slavnog Uznesenja na nebo. Tu Marijina slavu uživajući i pjesma poslje Poslanice.

NA STEPENICAMA (Ps. 44, 11-12 i 14): »Sluša, Kćer, I gledaj i prigrij svoje uho, jer omilje Kralju Tvoju lje-pota. Kraljeva kćel užala svu urešenu, plasti joj je izvezem zlatom.«

ALELUJA, aleluja, Uznesena je Ma-rijina na nebo, raduje se andeoška vojska, aleluja.«

SLIJEDI SVETO EVANDELJE PO LUKI (I, 41-50): »U ono vrijeme na-punili su Elizabeta Duhu Svetog i uslikile jakim glasom: Blagoslovjena ti medu ženama i blagoslovljen plod utro-be tvore! Otkuda meni to, da k meni dolazi Majka mojega Gospodina?« Jer evo, čim sam čula tvoj pozdrav u mojem uslušu, zaigrala je od radoći dje-šte u moj utrobi. I blago tebi, što si vjerovala, jer će se ispuniti, što ti je rečao Gospodin. Marija nato reče: Ve-liku duhu moja Gospodina. I raduje se duh moj u Bogu spusu mojemu. Sto je pogledao na ponženje sluskinje svoje, jer gle, odsas da me zvati blaze-nom svr našaraštji! Jer mi čini velike stvari svesni, i sveto je Ime Njegovo. I miloerde je Njegovoj od koljenja do koljenja onma, koj ga se boje.«

Sv. Misu nije samo pouka, već u prvoj redi žrtva, žrtva Krštova i na-ja. Naša, u koliko sviju žrtvu, svlađa-vanje samoga sebe, svjetla i sotone, sjedinjeno s Krštovom žrtvom. Prino-seći svoje srce u Prikazanju Bogu na oltar uvjek Iznova ponavljaju svoj krsni zavjet. Zato su za prikaznu pje-sme nove Misne užeće riječi, koje go-vore o Iskonskom hrbtu Krista i Nje-gove Majke sa sotonom i svakim nje-govim uplivom u nama i oko nas.

PRIKAZANJE (I Mojs. 3, 15): »Ne-prijateljstvo će stavit i zmeđu tebe i žene, između twojega roda i njezina roda...«

TAJNA. »Neka uzeđe k tebi, Gospodine, priнос naše odarosti i zagovornom prebljačenje Djevice Marije na nebo uz-nesene, neka naša srca, užgana ognjem ljubavi, neprestano k tebi čeznu. Po Gospodinu...«

I Isus je rekao, da je Njegova majka, brat i sestra onaj, koji vrši volju Nje-gova Oca. Ta volja hoće same nade dobro i to u tolikoj mjeri, da naš poglav na blagovanje Krštova Užaja u sv. Prćest. U tom času na otužbeni na-čin nosimo i mi poput Majke Marije svoga Boga u srcu. Poslijevi sv. Prćest i dašte smješto u Njezinu i svoje lme ponavljaju Njezinu pjesmu, te je on po-damo, da po istom Otatjelju i mal-damo k njoj. Ako tako sa sv. Misom u uskršnju. Po Gospodinu...«

SV. OTAC PAPA PIJO XI. je vla-storučnim pismom od 21. srpnja o. g. čestitao preuz, g. magistr dr. Franjo Salis-Seeviju dvadesetpetu godišnjicu biskupske posvećenja i podijelje mu ovlast, da postoli biskupske Mise po-djeli svim prisutnim vjernicima bla-goslov, skopšću s potpunim oproštenjem. Preuzvšem će taj blagoslov podijeli na Veliku Gospu 15. kolovoza poslijevi sv. Mise, koju će služiti u prvočestnoj zagrebačkoj crkvi u 9 sati prije podne-

KONFERENCIJA PREDSTAVNIKA katoličkih vjerskih srednjih i visokih bogoslovske škole i sjemeništa održana je po želji Podoljnog odbora katoličkog episkopata FNRJ u Zagrebu dan 30. i 31. srpnja o. g. Raspravljalo se teme: 1. Dr. P. Lončar: Tip vjerskih srednjih škola jest potpuna klasična gimnazija prema Kodexu i Konstituciji Pjata XI. »Deus scientiarum Dominus; 2. Mag. Bozo Miljanović: Organizacija sjemeništa i učenje u njemu; 3. J. Kornar: Kristocentrčna nastava; 4. Dr. Rastislav Drljić: Naša današnja stvarnost i aktualni problemi naših sjemeništa; 5. Dr. I. Gavran: Školska lektura i ugođaj u sjemeništu; 6. Josip Pavlišić: Ugođaj sjemeništaraca; 7. Dr. P. Lončar: Važna uloga duoboržniku i primanjem i ugođaj sjemeništaraca; 8. Dr. J. Oberski: Predavanje o učenju i broju godina na visokim teološkim školama — Konferencija je prisutstvovalo 30 direktora i predstavnika vjerskih srednjih škola iz: Zagreba, Pazina, Ri-jeka, Splita, Dubrovnika, Sinja, Bole, Đakova i Vliskog te prodekan Bogoslovske fakulteta u Zagrebu i rektor vjerskih bogoslovske škole iz: Rijeke, Splita, Dubrovnika i Đakova. Konfe-renciju je otvorio preuz. g. dr. Franjo Salis-Seevi u ime zagrebačkog ordi-narija, a kao delegat biskupa svima je predavanjima i diskusijama prisutstvo-val preuz. g. dr. Viktor Buric, biskup senjski i modruški.

PITANJE KATOLIČKIH SKOLA U FRANCUSKOJ znači glavni problem, zbor kojeg se teško formira nova vla-dila. Milijun i pol katoličke djece polazi konfesionalne škole. Socijalisti misle, da se davanje subvencije vjerskim školama primeti ustav.

KATOLIČKI INTERNACIONALNI KONGRES za seljaku pitanja održan je u Castel Gondolfu krajem lipnja i početkom srpnja. Kongresu su prisutstvovali delegati katoličkih se-lijakih organizacija iz Italije, Francuske, Irske, Belgije, Holandije, Sjedi-njenih Američkih Država, Kanade i Australije, kao i razni katolički uče-njaci, koji se bave proučavanjem se-lijakih problema. Program kongresa je obuhvaćao najvažnije probleme sel-jačkog svijeta: moralni, socijalni gospodarski i psihosocijalni ambijentalni; industrijalizacija poljoprivrede i njeni odnosi s industrijom; pitanje vlasništva na zemlji; zadrugarstvo, sindi-kalna organizacija, poljoprivredni radnici; socijalno osiguranje seljaka; vjerska pouka i vjerski odgoj na selu i međunarodni odnosi u poljoprivredi. Predstavnici pojedinih nacionalnih se-lijakih katoličkih organizacija iznosili su svoja iskustva i svoje uspjehe na vjerskom, prosvjetnom, gospodarskom i socijalnom polju djelatnosti. »Katoliči i danas, kao i uvek hoće da budu na prvom mjestu u borbi za opće blagostanje.« Ove riječi iz poslanice sv. Oca Pjata XII. talijanskom XXL socijalnom tjednu bile su rukovodeća ideja ovog kongresa.

SAVEZ SVICARSKA KATOLIKE MLADEŽI održao je svoj godišnji kongres u gradu Lauderon-Combes u kantonu Neuchatel uz prisutstvo 500 de-legata raznih mjesnih udruženja.

ki blagdan Velike Gospe, onda će se i naša imama ispuniti nadu sv. Oca Pjata XII., izrađena u povelji »Predežilj Bog: «Da napokon vjera u nebo učini čvrštom i djelotvornom vjeron u naše uskršnju.«

PRICESNA (Luk. 1,48 – 49): »Blaze-nom će me zvati svr našaraštji, jer mi čini velike stvari svesni.«

POPRIESNA: »Primivši, Gospodine, spasosna ostajsta, da molimo, da za-slugujmo i zagovorimo Djevice

Marije na nebo. Uznesene dodemo k svadbi uskršnju. Po Gospodinu...«

NOVI OPROSTI. Sv. Stolac je podi-jelja 30 dana oproštenja vjernicima, koji pobožno prizovu Ime Marije. Prema tome mogu se upotrijebiti razne strješovite molitve uz Presv. Ime Ma-rije, za postignute ovoga oproštenja. No, pri »Mariji, zdravje bolesnih, mol za nas!« — »Marijo, učiteljice grešnika, mol za nas! — »Marijo, učiteljice bl-jednih, i nevoljnih, mol za nas!«

Vjernici, koji dnevno ovakvim molitvama privljuju Bl. Djevicu, mogu, uz obične uvjete, jedanput u mjesecu posu-puti potpuno oproštenje, a koji češće u svome životu učiniti. Što učiniti Nebeskog Majku, mogu na čas smrti postići potpuno oproštenje, ako su se ispolvi-dili i prćestili u bariem savršeno pokajali, pa sazvali Presv. Ime Isusovo (ako ne mogu ušutu, a ono barem srecem) i smrt prime u Božiju ruke strplivo za pokupu svojih grjeha.

Osim toga oproštenje od 5 godina podijeljeno je vjernicima, koji obave devetnicu u Šati Rodenja, Priznanju, Navještanju, Prolasku, Obduvanju Poro-kama, Svjetljog Obiteljca ili Uznesenja na bilo Bl. Dj. Marije. Za devetnicu se mogu upotrebiti bilo kakve molitve na-čine, ali i učiniti se potpuno oproštenje.

RASPRAVA O EUTANAZIJI u 3. o prema vjećnicima, da usmriti neozdravljivog bolesnika, ako to ovaj od njega traži, vodila se nedavno u engleskom parlamentu. Lord Chorley je predva-žakonski načrt, koji bi davao ovo pravo vjernicima. Međutim, u engleskoj javnosti je nastao veliki pokret protiv ovoga zakonskog pridjeloga. Tako je engleski ilječnik Dr. Ambrose Izjavljo, da bolesnici dolaze ilječnicu po život i zdravlje, a ne po smrt. Dr. Haden Guest je Izjavljo, da se boll mogu olakšati bolesnicima i drugim sredstvima, a ne smrću. Lord Webb-Johnson je Izjavljo da on nikako sebi ne može predstaviti ilječnika, koji ubija. Drugi su Izjavili, da u slučaju prihvata ovog pridje-lova, bolnice postale mesta ubijanja, a ne mesta ozdravljenja, pak se piše, tako da ihli išu u bolnice, osobito oči-rou na mogućnost izkoristiti ovoga prava. Katoličko stanovništvo je u pogledu eutanazije jačno izrazilo sv. Otcu u svome govoru ilječnicima preko godine. Ilječ-nici, koji bi izvršili eutanaziju, on bi svjedočio počinju zločin umorista, bez obzira na to, što je pacijent pristaš na takav način smrti. Cijevi nisu gospodar svoga života, i kako ne smje sam sebe ubiti, tako ne može dozvoliti ni druge, da ga usmrte. Crkva se ne proti-đe, da se upotribe sva sredstva, kojima nisu zdravlju štetna, a kojima se može ublažiti bolesnik, all Crkva i dalje ostaje da svoga načela, da su sv. oni, koji dragovoljno iz ljubavi prema Bogu, na-tivaju načinom, da se učinju eutanazija, točno ne može dozvoliti ni drugome, da ga usmrte. Crkva se ne proti-đe, da se upotribe sva sredstva, kojima nisu zdravlju štetna, a kojima se može ublažiti bolesnik, all Crkva i dalje ostaje da svoga načela, da su sv. oni, koji dragovoljno iz ljubavi prema Bogu, na-tivaju načinom, da se učinju eutanazija, točno ne može dozvoliti ni drugome.

STARI RUKOPISI nekih dijelova sv. Pisa nadeni su za vrijeme rata u Palestini. Od stručnjaka je starost pro-čijenjena u lom smislu, da rukopisi potje-ju iz trećeg stoljeća prije Krista. Među protestantskim teologima i ori-jentalistima razvijaju se velike pre-prike u vezi s tim nalazom. Nedavno je jedan učenjak Židovske vjerospo-vjesti, profesor u Jeruzalemu, da novi prilog toj prepicri tim, što tvrdi, da na-vedeni rukopisi potječu iz srednjeg vijeka.

FATIMSKA GOSPA* je naslov fil-ma, koji se snima u Fatimi, a koji će prikazivati povijest ukazanja Fatimskog Božjeg Ljuciju ču u ovome filmu igrat 16.-godinju talijanska dje-vojnica Ines Orsini, koja je igrala sv. Mariju Goretti u vrlo uspješnom filmu »Nebod na modurom.« Prijе odlaska u Fatimu malu glumicu Ines Orsini bila je primljena u audienciju kod Sv. Oca.

Prva unjetnička stolarčarija i stolnički karikaturist I. MARINKOVIC

Zagreb, Novi vod broj 1 Izvoda popravke i restauriranje svih vrsti crveničkih prozora

KVIRIN ORLIC, Dubrovnik, Samo-atom »Male braće« nude svoju kompo-ziciju: »O Sreća, spasa mogao i »O Isusse. Cijena 20 Din.

Prva unjetnička stolarčarija i stolnički karikaturist I. MARINKOVIC

Zagreb, Novi vod broj 1 Izvoda popravke i restauriranje svih vrsti crveničkih prozora

KVIRIN ORLIC, Dubrovnik, Samo-atom »Male braće« nude svoju kompo-ziciju: »O Sreća, spasa mogao i »O Isusse. Cijena 20 Din.

IZ KATOLIČKOG SVIJETA

Sunce

Sunce zapravo predstavlja jednu zvijezdu, nama najbližu zvijezdu u svemirskom prostoru. I sve one nebrojene zvijezde, koje tako blago staju u vedro noći u prirodi, nisu ništa drugo nego sunca, mnoga dajuće daleko veća i sličnija po faru od našeg Sunca. Ona su takođe od nas udaljena, da nam se privi-đaju, kao mela, sjajna svijetla, koja kaže da su svojim zrakama podravljaju iz dubine prostora.

Sunce, koje je izvor sve energije, i po svome svijetlu i toplini uzdravljat će života na Zemlji, ogromna je usljana kugla, čiji promjer iznosi 1.391.000 km. U okruglog broju po promjeru je 110 puta veća od Zemlje. Od jedne kugle Sunca moglo bi se načiniti 1.300.000 kugala veličine kao naša Zemlja. Sunce je od nas udaljeno oko 150 milijuna kilometara ili, kako se to u astronomiji naziva, u nebeski metar. Brzi vlasti, koji bi neprekidno, dan i noć, vozio brzinom od 100 km na sat, stigao bi na Sunce nakon punih 170 godina. Vozna karta za to putovanje, treći razred (računajući 2 dinara po kilometru), košta bi 300 milijuna dinara.

Kad pogledam Sunce kroz tamno obojeno staklo, vidim njegovu sjajnu, bijeleću površinu, takozvanu fotosferu, od koje dobivamo svjetlost danu. Fotosfera je vanjski sloj Sunčeve usjajne bijele kugle, na koju vlasti temperatu-ru od oko 6000 stupnja Celsiusa.

Ustanovljeno je, da se Sunce okreće oko svoje osi od istoka prema zapadu (gleđajući s ovu stranu Sunca) i jedan okretaj traje 25 dana. Značajno je, da vrijeme okretanja nije jednak za sve vjećne kugle. Dok ekvatorski pojasa treba za jedan obrat 25 naših dana, dijelovi oko Sunčevih polova okrenu se jedaput za 35 dana, što ne bi moglo nastupiti, da je Sunce čvrsto tijelo. Sunčeva kugla mora biti tijelo u usjajnom pilonovitom stanju.

Slično Zemlji i Sunčevu je kugla obavljena pilonovitom materijom, jednom vratom atmosfera. I ova atmosfera ima svoj sjaj, no kudimamo slabiji od sjaja fotosfera. Njen najniži sloj, koj je pliva po samoj fotosferi, prelazi sloj, debo 300 km, sastoji se iz raznih par-čica. Iznad ovoga, na više hiljadu kilometara, dolazi ružičasti sloj latih planina, sastavljenih uglavnom iz vodika, manje heliuma, kalcijuma i drugih plinova. To je tzv. chromosfera.

S vremena na vrijeme izbijaju se Sunčeve unutrašnje neobične veličine i usjajne mlazeve pilonovitih čestica, koji se dižu nevjerojatnim brzinama, vrlo visoko iznad Sunčeve površine. To su glasovite Sunčeve protuberance.

Za vrijeme potpunih Sunčevih pomrćina vidi se jasno oko Sunca sjajna aureola, katkad pravilna, katkad nepravilna oblika. To je Sunčeva korona. Ona je najslajdi sloj Sunčeve atmosfere, koju je sastavljeni iz pilonovitih čestica.

Iako je Sunce tako sjajno, na njemu se već malim dubinom često mogu opaziti takozvane Sunčeve piege. One su nepravilne oblike, tamne u sredini, a malo svijetlijе oko rubova. Pojavljuju se u blizini Sunčeve polutinika (ekvatora) i to neke u skupinama, a ne usamijene. Piege su pojavne pravilne, ali periodične prizore. Dvije tri godine njihov broj raste, a i same piege se povećavaju do tzv. maksimuma, koji traje oko godinu dana. Poslije toga počinju opadati i broj piega i njihove veličine, redovito sporije nego što su rasle, da se počinje pet do šest godina potpuno izgubiti sa Sunčeve površine i nastupa dobro minimuma piege. Time se završi perioda, koja traje oko 11 godina. Potom se počinju javljati nove piege i razvijaju se fatim tokom. Po-sljednji maksimum piega bio je god. 1949., pa prema tome što smo naveli, novi može biti oko god. 1960.

Pojave Sunčevih piega nisu do-stato ispitane i objasnje, zato je potrebo duže vremena ispitivanja i usporedjivanja, ali po opaženim događajima izgleda, da imaju čvrstuu sudobnosni utjecaj na čovječanstvo.

Sunce svojim privlačnim silom, gra-vitacijom, podržava na određenim dijelima od sebe sve planeti i ostale članove obitelji primorava ih da se gibaju oko njega, te ih opskrbljuje životinjskim svijetom i topilom. Tačko se ono ukazuje, kao upravljač i kao izvor svijetla i topline u cijelom svom sustavu, kao glava obitelji.